

La humanitat

Any II : Núm. 175
Barcelona, 2 de juny de 1932

Redacció i Administració, Pelayo, 56 segon :-: Telèfons 16407 i 16408
Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador LLUIS COMPANYS

ELS SOVIETS REBEN ESPLENDIDAMENT A UN REI

L'EMIR FAICAL A MOSCÚ

Londres. — El corresponçal del "News Chronicle" comunica que a Moscú s'ha fet una recepció veritablement reial a l'emir Faical, el segon jill del rei Ibn Saud, a la seva arribada a la capital soviètica.

Aquest príncep àrab, és el segon visitant de sang reial, que ha estat oficialment rebut a Rússia després de la revolució. El primer monarca que va visitar aquesta nació, fou Amanullah, rei d'Afganistan.

Quan l'emir va baixar de l'express de Varsòvia, l'estació estava ricament adornada interiorment i exteriorment, de banderes colors blanc i verd, que alternaven amb les roges.

Una companyia del Guepú, va presentar armes, mentre una banda executava o probava d'executar, el ritme complicat de l'himne de l'Heredjaj.

El senyor Krestinsky, comissari afectat al ministeri d'Afers Estrangers, fou el que rebé l'emir.

El cos diplomàtic, excepció feta per l'ambaixador de Pèrsia, no hi era present.

Passant per sota eines banderoles, que portaven inscripcions escrites en àrab a honor seu, l'emir Faical va revistar un batalló d'infanteria i un esquadró de cavalleria, formats a la gran plaça de l'estació.

En un lucós automòbil, el monarca fou conduït al Palau Spiridonovka, que fou, en altre temps, la residència d'un milionari, i que avui és una dependència del ministeri d'Afers Estrangers, on tingué lloc una gran recepció.

Lord Passfield i la seva esposa, la senyora Sydney Webb, que eren també hostes del Govern soviètic al palau Spiridonovka, varen decidir de marxar cap a la província, deixant per a més tard l'estudi que comptaven fer sobre la situació a Moscú, el mes de juliol vinent, evitant, així, d'estar presents a la festa.

LA PROPAGANDA ANTI-REPUBLICANA

A l'interior de l'Escola del Treball es reparteixen publicacions anarquistes

Un col·lega denuncia el fet intolerable. A l'interior de l'Escola del Treball, ahir era repartida als alumnes una publicació titulada "El soldado del pueblo". Té quatre fulls de format mitjà, és imprès a quatre columnes i duu al darrer algun gravat. No porta indicacions de data ni lloc de publicació, com tampoc té peu d'impremta. Tot el text és castellà i a sota el títol hi ha l'epígraf F. A. I., inicials de la coneguda organització extremista Federación Anarquista Ibérica. El to del periòdic és de propaganda antirepública i subversiva a preteix de combatre el militarisme i el capitalisme. Hi ha un resum de programa anarquista i la major part del text és adreçat als soldats. Un article titulat "Cómo debe ser nuestra Revolución" porta aquest subtítol explicatiu:

"Mientras los campesinos tomen los Municipios rurales y los obreros declaren la huelga general revolucionaria en las ciudades, los soldados deberemos desarmar a los jefes y tomar los cuarteles."

No comprenem com es tolera que als cercles de cultura sigui permesa cap mena de propaganda política. I és propaganda tan obertament antirepública.

A Mèxic són clausurades totes les esglésies

Mèxic. — El diari "El Universal" ha rebut de Toluca la notícia que totes les esglésies de l'Estat de Mèxic han estat clausurades per incompliment del decret que limita a 34 el nombre de sacerdots que podran oficiar.

L'arquebisbe fa gestions perquè les autoritats permetin la seva reobertura dintre de quinze dies.

A L'ALTRA BANDA DELS PIRENEUS

El discurs del «general» Azaña

Els diaris francesos, àdhuc els de ciutats més properes a casa nostra, segueixen lluint un perfecte desconeixement dels nostres homes i de les nostres coses.

Exemples del que diem els veiem cada dia als diaris parisiencs, però confessem que pocs ens han fet tanta gràcia com un titular llegit ahir a La Dépêche, de Toulouse. En referir-se a l'expectació desvetllada a Barcelona pel discurs del cap del Govern de la República, encapçalat així la seva informació:

"Le discours du général Azaña". Sense comentaris.

LA GOSADIA DELS JESUITES

Desde la trona parlen mal de la República

Els jesuïtes no escarmenten. Malgrat les disposicions del Govern, segueixen fent irreductible oposició al nou règim. No contents amb burlar l'esperit del decret de dissolució de la Companyia, establint Col·legis on es dediquen a l'ensenyament vestint els hàbits com si no haguessin passat res, aprofiten tota avinentesa per a parlar des de la trona i proferir conceptes injuriosos per a la República.

Cada dia arriben a nosaltres queixes de les extralimitacions dels jesuïtes. Ahir, a Tarragona, el governador civil va tenir que imposar una penyora de cent pessetes al jesuïta Pare Llorens que en una funció religiosa celebrada el passat diumenge a Pla de Cabra, va permetre's insultar el règim.

Era tanta la gosadía dels predicadors enemics de la República, que l'autoritat governativa ha hagut d'adreçar-se a l'eclesiàstica recordant-li que els sectors i eclesiàstics de tota mena no deuen barrejar en els seus sermons la política amb la religió, doncs, de repetir-se el cas hauran d'ésser adoptades mesures més enèrgiques.

PER CERTA GENT NO PASSA EL TEMPS

L'Estatut de Catalunya i els alumnes de l'Escorial

Madrid. — El periòdic "La Tierra pública" la següent nota:

"Aprovechamos la ocasión de tratar el tema para llamar la atención del Gobierno sobre un hecho insólito de que hemos sido testigos."

En un autocar de los que hacen servicio entre Madrid y El Escorial venían ayer hacia Madrid un buen número de niños jóvenes de los que se educan en aquella Universidad, acompañados de un padre agustino, encargado de precenciar los exámenes.

Los jóvenes, desde que salieron de El Escorial, no dejaron de gritar y alborotar, cantando una canción de un subido mal gusto alusiva al Estatuto, que intercaban con desaforados gritos de ¡Abajo el Estatuto!, ¡Viva la guardia civil!, aludiendo de paso con todo entusiasmo a las pa-rejas que custodiaban la carretera.

Por cierto que entre los turistas que regresaban a Madrid venían familias cubanas, y a uno de ellos le oímos decir lo siguiente: "España no cambia. Lo mismo gritaba y amenazaba la gente de por aquí en 1898 cuando Cuba reclamaba la autonomía."

"¿Todo está igual? ¡Por aquí no pasa el tiempo!"

"Para eso quieren los pobrecitos frailes el disfrut. de la Universidad y del Monasterio? ¿Es ésta la cultura que reciben los jóvenes en aquel santo establecimiento?"

"¿Cuándo va a reintegrarse el Monasterio al Estado para que, convertido en un gran Museo, deje de ser plantel de señoritos reaccionarios?"

Explosió en una fàbrica

Marsella. — En una fàbrica electroquímica de Gardanne ha ocorregut una formidable explosió, que ha causat unes 15 víctimes.

Fins ara han estat retirats sis obrers morts. A més hi ha diversos ferits.

LA PERSONALITAT DE VON PAPAN

Home de dretes, conseller del Vaticà i cap d'espionatge

Von Papen, ha estat sempre el representant de la fracció dretista. La història d'aquest polític l'ha fet persona gratíssima als medis militars, nacionalistes, monàrquics i tradicionalistes alemanys. Durant la Gran Guerra, les circumstàncies de la vida portaren a von Papen a ocupar una situació veritablement dramàtica. Von Papen fou agregat naval a l'Ambaixada alemanya a Washington, fins a l'entrada dels Estats Units a la guerra. Si es recorda que els Estats Units declararen la guerra a Alemanya cedint principalment a la pressió sentimental provocada per la guerra submarina, es comprendrà fàcilment el que representà en el sistema diplomàtic de la Wilhelmstrasse la figura de von Papen. L'enfonsament del "Lusitania" donà a l'agregat naval alemany als Estats Units una popularitat enorme i sinistra.

A Alemanya, el nom de von Papen va unit a aquests records. Records desagradables a l'esquerra; gloriosos, en canvi, per als continuadors de l'esperit de l'antic règim. Després de la guerra, l'ex-agregat naval ha exercit un paper un xic borrós; l'època era adversa notòriament a la història que encarna aquest home.

Recentment, el seu nom ha circulat, amb motiu d'haver eliminat de la Redacció de "Germania", periòdic del qual és propietari, els redactors adherits a la mentalitat cristiano-socialitzant. Durant aquests darrers anys, von Papen ha cultivat amb una gran discreció les seves relacions vaticanes, i ha estat un conseller considerable del Papa Pius XI per als assumptes alemanys i europeus.

En el moment en què la política alemanya s'orienta francament envers la dreta, la figura d'aquest polític passa a primer pla. Per a significar el sentit del ministeri que von Papen ha format, n'hi ha prou amb dir que el seu ministre de la Guerra serà el general von Schleicher.

D'UN ARTICLE DE JIMENEZ D'ASIA

Els que serveixen els interessos dels enemics de la República

De l'article publicat pel senyor Jimenez d'Asia a un diari madrileny, copiem les següents ratlles:

"Ha de resolverse el asunto con cordialidad, pero sin pasiones envenenadoras. Felizmente, el magnifico discurso de don Angel Ossorio y Gallardo—lealismo defensor de la República—y la formidable lección de Historia y de política del presidente del Gobierno han serenado los ánimos."

El denso ambiente que crearon las pastones va aireándose. Ambiente inconcebible. Don Angel Ossorio recordaba con gracejo sin par que en los días en que la Comisión jurídica asesora elaboró el Código político, diarios de izquierda y de derecha censuraban que se hubiese compuesto una Constitución "no federal". El propio presidente tuvo que tranquilizar a los críticos afirmando que el texto era "federable". Recuérdese también que a raíz de presentado el Estatuto las gentes de Castilla se vieron gratamente sorprendidas por la moderación de las demandas de Cataluña.

"¿Qué ha pasado luego? ¿Por qué los mismos que censuraban la Constitución no federal ahora se indignan porque va a aprobarse el Estatuto de Cataluña? ¿Por qué gentes que no han leído el dictamen vociferan en nombre del patriotismo? Muchos hombres de buena fe no se percatan de que sirven los intereses de los enemigos de la República."

La mare de Gorguloff, l'assassí de Doumer, es dona a conèixer

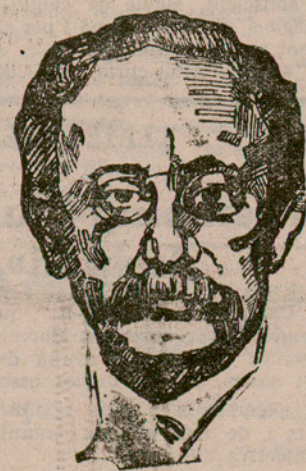
Londres. — Segons un missatge de l'"Exchange Telegraph" de Riga, el govern dels Soviets, ha pogut retrobar la mare de l'assassí del president de la República.

Té 82 anys i ha certificat per escrit, ésser la mare de Gorguloff.

EDUARD HERRIOT

cap dels radicals-socialistes de França, el qual ha rebut del seu partit amplis poders per a la formació de Govern per quan rebí aquest encàrrec del President de la República

LEO BLUM

cap dels socialistes francesos, el qual ha manifestat que no col·laborarà en el nou Govern Herriot

DIU EL SENYOR BELLO

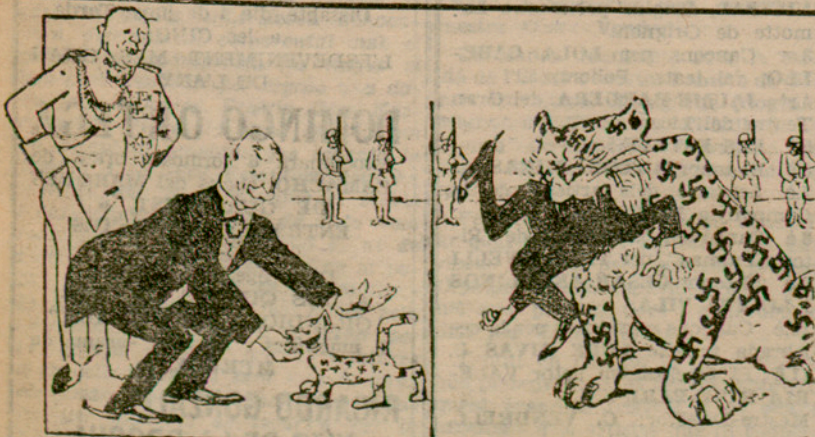
Que la Comissió no retirarà el dictamen de l'Estatut

Madrid. — S'ha reunit la Comissió d'Estatuts.

Segons manifestà el senyor Bello, s'examinaren les dades i discursos pronunciats al Congrés, acordant-se mantenir íntegre el dictamen, sense perjudici que en el transcurs del debat es modifiqui el mateix mitjançant esmenes i vots particulars, segons s'ha fet amb la discussió de la Constitució.

Alegaren els periodistes que el text del dictamen era anticonstitucional, semblant estrany que una Comissió parlamentària no modifiqués aquest text, que està en contraposició amb el criteri del Govern.

El senyor Bello es va mantenir en el seu criteri que no hi havia necessitat de retirar el dictamen.

PER MASSA CONFIANÇA

—Pobret, que és bufó.
—Quina fera!

ADAM A EVA

—Vàrem ésser uns tontos de no exigir la Reforma Agrària.